

ψιν· προχωρῶν πρὸς τὸν θεατὴν του, ἀρχίζει νὰ ἐπιθεωρῇ τὰς διαφόρους εἰσόδους ἵνα σὲ πλησιάζῃ περισσότερον καὶ πάντοτε ὑπ' ὅψιν ἔχων νὰ εἰσέλθῃ ὅπου καὶ σὺ εὐρίσκεσαι. Ἐργαζόμενος διὰ τρόπου ὧς μεθοδικοῦ, σὺ μὲ τρέμουσαν καρδίαν βλέπεις ὅτι ὅλα τὰ διαφράγματα σου ἀποβαίνουν ἀνίσχυρα ἐνώπιον τῆς στρατηγικῆς τέχνης τοῦ ἐπιτιθεμένου ἐχθροῦ.

Εἶναι ἀπλῶς ζήτημα χρόνου, καὶ οὐδὲν δύναται ν' ἀναχαιτίσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν μικρῶν σχεδίων του.

Εἰσελθὼν κατ' ὄργας, προσποιεῖται ὅτι οὐδόλως σὲ παρετήρησε. Φαίνεται δὲ ὡς εἰ διηυθύνετο εἰς τὴν ἀντίθετον τοῦ δωματίου ἄκρην. Τὸν ἐπιβλέπεις μετὰ προσοχῆς, καὶ ἰδοὺ πρὸς στιγμὴν τὸν γάνεις. Βλέπεις ὅτι ἄλλην ἔλαβε διεύθυνσιν. Λαμβάνεις τὸ βιβλίον σου, κάθησαι παρὰ τὴν τράπεζαν πλησίον τοῦ φωτὸς καὶ . . . μόλις ὀργίσας ν' ἀναγινώσκῃς βζ . . . βζ . . . βζ . . . ὁ θούριος τοῦ εἰσβαλόντος ἀποτρόπαιος ἀντηχεῖ εἰς τὰ ὦτά σου.

Ὅργίλως ζητεῖς νὰ τὸν διώξῃς διὰ τῆς χειρὸς, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι τὸ πλέον ἐπίμονον ὃν ἐπὶ τῆς γῆς. Τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ κώνωψ, ὅστις, οὐδόλως τὴν ὀργὴν σου λαμβάνων ὑπ' ὅψιν, στρέφεται, κάθηται ἐπὶ τῆς ρινὸς σου, τὸν διώκει, ἐπανερχεται ἐπὶ τοῦ μετώπου σου, ἡ χεὶρ σου—π ἂ τ—μετὰ πατάγου πίπτει ἵνα τὸν φονεύσῃ, ἀλλ' ἐκεῖνος φαίνεται ὅτι ἐγκαίρως ἀπῆλθε, διότι εὐθὺς πάλιν μετὰ ταῦτα τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο βζ . . . βζ . . . βζ . . . ὀχληρῶς ἀντηχεῖ εἰς τὰ ὦτά σου.

Βλέπων αὐτὸν πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου καθήμενον, παραμερίζεις ἀνευ κρότου καὶ μετὰ προσοχῆς τὸν πῶδα· ἐκβάλλεις ἡσύχως τὴν ἀριστεράν ἐμβάδα σου ἀναστέλλων καὶ αὐτὴν τὴν ἀναπνοὴν σου, ὑψώνει τὴν ὀπισμένην ἐκείνην χεῖρα, πρᾶφυλάττεις, ἀπνευστὶ παρατηρεῖς ὅτι κάθηται, ἡ χεὶρ, καίτοι τρέμουσα ὀλίγον ἐκ τοῦ φόβου πιθανῆς

ἀποτυχίας, ὑψοῦται καὶ . . . καταπίπτει μετὰ τρομεροῦ πατάγου θέαμα δὲ τραγικὸν φοικῶδες τὴν ὄψιν! τὸ πεδίον καταβεβρεγμένον ὑπὸ αἵματος (τοῦ αἵματός σου) φοικῶδες προυνσιάζεται πρὸ τῶν ὀρθαλμῶν σου, ἀναγγέλλον σοι ὅτι ἐνίκησας.

Ἀπέναντι τοιαύτης αἵματοχυσίας ἀναφωνεῖς· «Ἄθλιε! διὰ τοιοῦτον ὃν τόσον ἐχύθη αἷμα;»

Παρεῦθις νικητῆς καὶ ἀγέρωχος ἐπανκάθηται εἰς τὴν θέσιν σου, λαμβάνεις τὸ ἀφένθιν βιβλίον καὶ μόλις ἀρχεσαι τῆς ἀναγνώσεώς σου, ἡ προσοχή σου ἄλλου στρέφεται, καὶ ὄντως—οἱ ὑπερήφανοι ταπεινοῦνται—δὲν βραδύνει νὰ ἀναγνώρισῃς ὅτι πληθὺς ἄλλων κωνόπων αἰμοδόρος εἰσδύσασα ὀργίλως ζητεῖ ἐκδίκησιν τοῦ φονευθέντος συναδέλφου των.

Ἐνώπιον τοιοῦτου σμήνους τί ποιητέον; Σὺ ὁ τὰς θαλάσσας καθημέραν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων διασχίζων, σὺ ὁ τὰ ὄρη διατρυπήσας καὶ ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀμερικὴν στιγμηδὸν συνομιλῶν, ἰδοὺ ἴστασαι ἀπορῶν ἐνώπιον . . . ἐνὸς κώνωπος!—Ὡ ἀθλιότης!

Ἀνθρωπε, ὅσον μέγας καὶ ἂν ᾔται, ἐνθυμοῦ πάντοτε ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος, ἢ τοι ὅτι εἶσαι οὐδέν.

Φ. Α. ΜΑΓΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ

Ἡ ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΩ: ΦΙΛΩ: Δ. Δ. Κ.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν τῇ Hôtel National δειπνοῦ μας.

Πρὸ τινων μηνῶν εὐρίσκετο ἐν Πέστη ὁ Θεόδωρος Σ. . . . ἵνα προμηθευθῇ χρυσοῦν τι νόμισμα τῆς

νόμισμα

μελλονύμφου του, ὅτε ταχυδρομικῶς λαμβάνει πενθηφόρον ἐπιστολήν δι' ἧς ἀνηγγέλλετο αὐτῷ ὅτι ἡ μνηστή του, ἦν μετὰ δεκαπενθημερίαν ὤφειλε νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὸν θωμόν, δὲν ἔξη πλέον, ὅτι ἡ κηδεία τῆς ἐξετελέσθη πολυτελέστατα εἰς ἡν συνέρρευσε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως· κατέληγε δὲ παραινύσασα αὐτὸν νὰ μὴ παραδοθῇ εἰς ἀπελπισίαν.

Ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὰ πατρῷα ἐδάφη, μάτην συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, διὰ τῶν συλλυπητηρίων ἐπισκέψεων των καὶ διὰ παντός μέσου, προσεπάθουν νὰ τὸν παραμυθήσωσιν. Ἀφῖνεν αὐτοὺς νὰ ὁμιλῶσι, καὶ οὐδὲ κεν ἀκρόασιν ἐδίδεν εἰς τοὺς λόγους των· καθότι κάλλιστα ἡγνόει ὅτι τῷ ὑπελείπετο νὰ πράξῃ.

Πορεύεται εἰς τὸ νεκροταφεῖον, τῷ δεικνύεται ὁ τάφος τῆς λατρευομένης γυναικὸς διακρινόμενος μόνον διὰ ξυλίνου σταυροῦ. Ὅτε ἔφθασεν ἐκεῖ, οὐδὲ ἐφώνησε, οὐδὲ ἐκλαυσεν, οὐδὲ προσέφερε λέξιν. Ἐσιώπησεν μετ' ὀλίγας ὁμῶς στιγμὰς, τοῦτο μόνον εἶπε, ὅτι ἀντὶ τοῦ σταυροῦ ἐκείνου ὤφειλε ν' ἀνεγερθῇ ὡραῖόν τι μνημεῖον περὶ ὃ νὰ φυτεύσωσιν ἄνθη. Μετὰ ταῦτα ἀπεμακρύνθη ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐπαλέθῃ κατὰ τὸ ἐσπέρας.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του οὐδένα ἀπήντησεν· ἐπορεύθη δ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν προσφιλῆ ἐκεῖνον τάφον, ὃν πάραυτα ἀνεγνώρισε. Φθάσας ἐκεῖ ὁπισθοχωρεῖ ἐντρομος, διακρίνας, ἄνθρωπόν τινα ἐπ' αὐτοῦ ἐξηπλωμένον καὶ ἔχοντα τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὴν γῆν. Πλησιάζει καὶ διὰ τοῦ ἀμυδροῦ φωτός τῆς σελήνης ἡδυνήθη ν' ἀνα-

γνώσῃ ἐπὶ τοῦ τάφου τὸ ὄνομα τῆς μνηστῆς του. Δὲν ἠπατάτο, ἦτο πράγματι ἐκεῖνος· ὁ δ' ἐπ' αὐτοῦ ἐξηπλωμένος θὰ ἦτο μέθυσός τις; ὅστις ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ οἴνου λοξοδρομήσας ἔπεσεν ἐκεῖ καὶ ἀπεκοιμήθη. Ἐπειράθη ν' ἀνεγείρῃ αὐτόν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἀνορθούμενος τῷ ἐφώνησε θαναύσως.

— Τί θέλετε; — Θέλω νὰ μάθω τί κάμνετε ἐδῶ. — Τὸ βλέπετε, προσεύχομαι. — Πρὸς τί ἔρχεσθε ἐδῶ νὰ προσευχηθῆτε; — Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀκριβέστατα θέλω ν' ἀποθάνω ἐδῶ. — Ἀλλ' ἐπὶ τίνι δικαίωματι προσεύχεσθε καὶ θέλετε ν' ἀποθάνητε ἐδῶ; — Περὶ ἐργον· εἶναι ὁ τάφος τῆς συζύγου μου.

Ὁ Σ..... ὀλίγου δεῖν παρεφρόνει. Ἦρχετο ν' αὐτοκτονήσῃ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἐρωμένης του, καὶ εὗρίσκει ξένον ὅστις διανοεῖται τὰ αὐτὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τάφου, ἐν ᾧ ἐκεῖνος εἶχεν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἐτάφη ἡ μελλονύμφος του. Μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας ἀνέλαθε. — Βεβαιωθῆτε, παρακαλῶ, Κύριε, ὅτι δὲν ἐπιτρέπω ἀστειότητος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου τάφου. Πρὸς θεοῦ φύγετε καὶ ἄφετε ἐμὲ μόνον. — Τὸ βλέπετε θέλω ν' αὐτοκτονήσω. — Εἴσθε ἰσῶς, τρελλός; — Ἐπεθύμουν νὰ ἤμην. Ἐδῶ, ὡς βλέπετε, ἐν τῷ ζοφερῷ τούτῳ τάφῳ καίται ἡ ἐρασμία σύζυγός μου. — Φίλτατε Κύριε, θέλετε νὰ μὲ περιπαίξετε; ἡ κηδευθεῖσα ἐνταῦθα ἦτο μνηστή μου. — Τὸ ὄνομά σας; — Τοῦτο δὲν χρησιμεύει τίποτε, μήπως ἐγὼ σὰς ἐζήτησα τὸ ἰδικόν σας; Συκοφαντεῖτε νεκράν νέαν δι' ἀσχυρίζομενος ὅτι εἶχε δύο μνηστούς. Ἠθέλατε ν' αὐτοχειριασθῇ-

τε, καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἔχετε μαζύ σας ἐν πιστόλιον, ἔχω καὶ ἐγὼ ἕτερον, ὅς τεθῶμεν εἰς θέσιν ἀμύνης καὶ ὅς κτυπηθῶμεν ἐπὶ τοῦ τάφου της. — Ἔστω τοῦτο καὶ ἐγὼ ἠθέλον νὰ σᾶς προτείνω. — Λοιπὸν ὅς καταλάβωμεν τὰς θέσεις μας.

Ἐνῷ δ' ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἐκπυρροκροτήσωσιν ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, ὡς ἐκ συμφώνου ἐστάθησαν.

— Μοὶ ἤλθε μία ιδέα εἶπεν ὁ Σ. . . . — Καὶ ἐμὲ ἐπίσης. — Νομίζω ὅτι αὕτη ἡ νεκρὰ δύναται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. — Καὶ ἐγὼ ἐσκεπτόμην τὸ αὐτό. Αὕτη πρέπει νὰ ἔχη εἰς τὸν δάκτυλον τὸν ἀρραβῶνα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἦναι ἔγκυχαρχαγμένα τ' ἀρχικά ψηφία τοῦ μελλονύμφου της. — Κάλλιστα! ὅς ἐξαγάγωμεν τὸ φέρετρον. Ἐδῶ πλησίον εἶδον μίαν ἀξίνην. Ἴδου αὐτή.

Ἀπέβαλον τὰ φορέματά των καὶ ἤρχισαν ὀρύττοντες τὴν γῆν. Τοῦ δὲ φερέτρον εὐρεθέντος ἐξήγαγον αὐτὸ ἐκ τοῦ λάκκου, κατέθραυσαν διὰ τῆς ἀξίνης τὸ κάλυμμα καὶ εὗρον. τί ἂν νομίσητε; κήρυον ο ν σ χ ῆ μ α, ἀντὶ τῆς συζύγου, ἥτις, ἐρασθεῖσα τοῦ διευθυντοῦ ἐταιρίας τινὸς τῆς Ἱπποπαλαίστρας, τίς οἶδε ποῦ κατέφυγε προσποιηθεῖσα τὴν νεκράν.

Ἐκθαμβοὶ ἐθεώρησαν ἀλλήλους, παρεδόθησαν εἰς ἀδιακόπους γέλωτας, καὶ ἀνεχώρησαν, ἵνα πῶσιν ἐν ποτήριον καμπανίτου, τσαῦτα κατὰ τῶν γυναικῶν προφέροντες οἷα ἡμεῖς παραλείπομεν, ἀδρόφροσύνης ἕνεκεν πρὸς τὰς εὐγενεῖς καὶ ἐρατεινάς ἡμῶν ἀναγνωστρίδας.

(κατὰ τὸ Ἱταλικόν)

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

[συνέχεια καὶ τέλος.]

Ἦδη ἡ νύξ περικλύπτει τὸν οὐρανόν, ἡ νεῆς ἀνάπτει τὴν δάδα μέλλουσιν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς φανὸς ἐπὶ τῶν ἐρήμων κυμάτων πρὸς ἐκεῖνον, ὃν ἀναμένει ἀνυπομόνω. Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ ἄνεμος ἐγείρεται καὶ μυκάται, ἡ θάλασσα ἀφρίζει, ἡ τῶν ἀστέρων μαρμαρυγὴ ἀφανίζεται, ἡ δὲ καταιγὶς προσπελάζει.

Τὰ σκότη ἐφαπλοῦνται ἐπὶ τὴν ἀνωτέρω ἐπιφάνειαν τοῦ πόντου, ποταμίαι δὲ βροχῆς πίπτουσιν ἀπὸ τοῦ κόλπου τῶν νεφῶν ἡ ἀστραπὴ ἐξαστράπτει, οἱ ἄνεμοι μαίνονται, τὰ βαθέα κύματα ἀνοιγοκλείουσιν, ἡ δὲ θάλασσα φαίνεται τρομερὰ καὶ χαίνουσα ὡς ὁ λάρυγξ τοῦ ἔδου.

«Δυστυχία! δυστυχία μου, ἀναβῶ ἡ τάλαινα κόρη Ζεῦ, εὐσπλαγχνίσθητι εἰς τὴν τύχην μου! Φεῦ! τίνα ἐπικαλοῦμαι; Ἐν μὲ ἤκουον οἱ θεοί, ἐὰν ὁ ποθητός μοι παρεδόθη εἰς τὴν θύελλαν τῆς ἀπίστου ταύτης θαλάσσης! . . . » Τὰ πτηνὰ ἅπαντα φεύγουσι δρομαίως, ἅπαντα τὰ πλοῖα ὅσα προσέidon τὴν τρικυμίαν κατέφυγον εἰς τοὺς ὄρους. Φεῦ! ἀναμφιβόλως, ὁ τολμητίας θέλει ἐπιχειρήσει, καθότι ὠθεῖται ὑπὸ ἰσχυροῦ θεοῦ καὶ μοὶ τὸ ὠρίσθη ἐκεῖνος, ἐγὼ καταλείπων με, ἐν δυνάμει τοῦ ἔρωτός του. Οἶμοι! τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἴσως ἀντιπυλαίει κατὰ τῆς βίαις τῆς τρικυμίας, τὰ δὲ μανιώδη κύματα τὸν παρσφύρουσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

«Ἀπατηλὰ κύματα, ἡ σιγὴ ὑμῶν ἐκρυπτε τὴν προδοσίαν σας. Ἐῤῥετε ἐκνωθῇ ὡς εἰς πάγον, γαλήνικα καὶ ἀκίνητα, καὶ εἰλκύσατε αὐτὸν εἰς τὰ ἅπαντα ὑμῶν βάραθρα. Ἐνῷ ἐκεῖνος εὐφραίνεται ἤδη ἐν τῷ μέσῳ τῆς διαβάσεώς του, ἐνῷ πᾶσα ἐπιστροφή εἶναι ἀ